

nævnte (H. Nielsen: jeg nævnte ikke Bølsbet.), ja saa antyde, om den kan udføres for et saa ringe Bølsbet som antydet af en æret Kollega af mig, veed jeg ikke, jeg kan ikke have nogen begrundet Mening om, hvad Arbejdet vil koste, men jeg tror, at Udgiften i ethvert Tilfælde vil være vel anvendt. Der er ogsaa et andet Punkt at tage under Overveelse, og som tilbørlig ogsaa berøres af den ærede sidste Taler, nemlig Forholdet til Bygningsafgiften. Bygningsafgiften, er saa at sige, et Supplement til Hartkornskatten; de vare fra først af bestemte til at skulle supplere hinanden; men Forholdet har været det, at medens Hartkornskatten til Staten vedblivende staar paa samme Punkt som i 1850, bliver Bygningsafgiften bestandig større og større. Man vil maaske sige: ja, men dette er naturligt, thi Jorden bliver uforandret den samme, men Bygningernes Antal forøges; men hertil maa vistnok faares, at det, man beskaffer, er Kapitalen, og den Kapital, som anbringes i Jorden, bliver heller ikke den samme. Der kunde derfor vistnok være Grund til, dersom man vilde fastholde den hidtil fastslaaede Fixering af Hartkornskatten, saa ogsaa at gaa til en Fixering af Bygningsafgiften, men selvfølgelig paa en noget anden Maade; thi der kan ikke være Tale om at fastslaa det nuværende Skattebeløb for hver enkelt Eiendom; men der kunde være Tale om at fastslaa et samlet Bølsbet for hver enkelt By og Distrikt og overlade det til de lokale Myndigheder at fordele det Aar efter Aar, som Forholdene byde. Jeg tror, at man bør tage under Overveelse, om ikke en af disse to Ting bør gøres, enten at vi gaa til en Revision af Matriklen eller til en Fixering af Bygningsafgiften. Jeg tillader mig at henstille disse Spørgsmaal til den høitærede Finansministers nære Overveelse. Der er endnu forskellige Enkeltheder i det foreliggende Finanslovsforslag, som jeg kunde ønske at dvæle ved, men jeg skal ikke trække Tinget længere. Der vil forhaabentlig ved Sagens anden Behandling kunne gives Leilighed til at komme ind paa de enkelte Spørgsmaal, som jeg kunde ønske at berøre. Jeg skal saaledes indfrænte mig til, hvad jeg her har tilladt mig at udtale.

Holstein-Ledreborg: Naar vi anstille en Sammenligning mellem det forelagte Finanslovsforslag og den ifjor vedtagne Finanslov, vil det deraf fremgaa, at den samlede Indtægt, fra regnet Indtægterne paa § 10, paa det forelagte Finanslovsforslag udgjør omtrent 45½ Million Kr., og drage vi deraf den samlede Udgift, fra regnet Udgifterne paa § 27, nemlig noget over 39 Millioner Kr., faae vi noget over 6 Millioner Kr.'s Overskud. Sammenligner man dette Overskud med Overskudet paa den ifjor vedtagne Finanslov, viser det sig, at Overskudet er kalkuleret over en Million større, og det viser sig

tillige, at Grunden til dette betydeligt større Overskud iaar ligger, ikke i en Besparelse paa Udgiftssiden, men derimod i en Forøgelse af Indtægterne, idet Udgifterne, saaledes som jeg for lidt siden gjorde dem op, nemlig det samlede Udgiftsbeløb ÷ Udgifterne paa § 27, beløbe sig til noget over 39 Millioner Kr., hvilket er det Samme som Udgifterne beløbe sig til paa den ifjor vedtagne Finanslov. Resultatet er altsaa, at det betydeligt større Overskud iaar væsentlig skyldes ikke en Formindskelse af Udgifterne, men en Forøgelse af Indtægterne. Naar vi nu ville undersøge Finanslovsforslaget og se efter, hvad det navnlig er for Indtægter, der i den Grad ere stegne, at en saa meget bedre Status er fremkommen, vil det vise sig, at det er de indirekte Afgifter, navnlig Tolden, og det giver, forekommer det mig, Anledning til en noget anden Betragtning end den, der, som jeg synes, er fremkommen fra andre Sider, nemlig det Modfatte af Klæde over den bestaaende finansielle Tilstand, thi selv om et saadant Resultat, som det, jeg her har omtalt, maa kaldes regnskabsmæssigt fordelagtigt, er det dog ganske sikkert, at det tyder paa, at den finansielle Tilstand herhjemme er i et forfæret Spor og trænger til en væsentlig og gennemgribende Forandring. Det er finansielt et daarligt Tegn, naar Udgifterne paa Finansloven vedblive at stige og dog ere betydeligt mindre end Indtægterne, eller naar Indtægterne derpaa ere betydeligt større end Udgifterne. (Bille: Det var dog værre, om Indtægterne vare mindre end Udgifterne!) Nei, det er tvivlsomt, om det er værre! I den Tilstand, der saaledes her foreligger, ligger der et Bevis for, at der tages Penge, at der opkræves Skatter, som der ikke er nogen Brug for, og naar vi undersøge, hvorfra disse Skatter komme, er det ikke blot Skatter, for hvilke der ikke er Brug for Liden, men det er Skatter, som kræves fra Folk, som mangle Skatteerne. Det er derfor, at jeg anser det, jeg før nævnte, for næsten værre end det Andet. De forøgede Indtægter skyldes, siger jeg, væsentlig de indirekte Skatter. De skyldes væsentlig eller for en meget overveiende Del — og Overskuddet kan man vistnok sige skyldes helt den Del af Befolkningen, der mangler Gøne til at betale Skatter, men ikke desto mindre betaler dem dels igjennem Stempelskatter og Sporlser, dels og navnlig gjennem Tolden, der hviler paa en hel Række af Gjenstande, som den fattige Del af Befolkningen er nødt til at bruge i det daglige Liv, og som rammer den enten direkte derigjennem, at den spiser eller drikker de Gjenstande eller Klæder sig i de Ting, som ere beskattede, eller indirekte derved, at lingske Forpligtigheder blive dyrere paa Grund af adskillige Toldsatser, som altsaa ogsaa paa den Maade ramme den fattige Befolkning. Vi have her Told baade paa Kaffe, The, Sikorie, Kul, Klæder, næ-